

щодо реалізації образно-естетичної функції художнього стилю, стилістичне конструювання та реконструювання різностильових текстів тощо.

За допомогою *методу спостереження* студенти навчаються розрізняти й виявляти стилістично забарвлені мовні одиниці різних мовних рівнів, а також аналізувати за диференційними ознаками різностильові та різножанрові тексти.

Доречним є застосування на практичних заняттях *методу стилістичного експерименту*, сутність якого полягає в тому, що здобувачі вищої освіти навчаються самостійно добирати доречні мовні одиниці різного рівня до текстів із «пропусками», виправляти стилістично невдалі варіанти, розгортати окремі фрагменти тексту в більшій за обсягом, продовжувати текст і зіставляти з текстом-оригіналом тощо.

Метод алгоритму варто застосовувати на завершальному етапі опанування стилістичними вміннями й навичками, зокрема під час повного лінгвостилістичного аналізу тексту. Алгоритмізація процесу виконання навчального завдання розвиває як аналітико-синтетичні, так і мовленнєві навички студентів, сприяє структуруванню операційних дій, які забезпечують успішне здійснення лінгвостилістичного аналізу тексту – предмету самостійного наукового дослідження.

Отже, успішна робота викладача щодо формування стилістичної компетентності майбутніх перекладачів залежить від вибору та доцільного застосування ефективних методів навчання, за допомогою яких можна не тільки спонукати суб'єктів навчання до пізнавальної активності, але й сприяти результативному навчанню – оволодінню практичними вміннями та навичками, необхідними для здійснення професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Освітньо-професійна програма Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська. URL: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/node/4957/filologiyaopp2019.pdf> (дата звернення: 03.01.2020).

2. Пионова Р. С. Педагогика высшей школы : учеб. пособ. Минск : Выш. шк., 2005. 302 с.

ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ ЦІННОСТЕЙ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Сільчук О. В., к.пед.н.;

Воскобойник В. І., к.філол.н., доцент

Будь-яка професія передбачає володіння не лише відповідними знаннями, вміннями та навиками роботи, а й певними особистісними якостями. Численні психолого-педагогічні джерела свідчать, що такими професійно значущими рисами, які формуються та розвиваються у процесі активної діяльності сучасного фахівця, є високий рівень мотивації, творчий світогляд, професійно спрямоване мислення, висока загальна та професійна культура. До цього переліку ми можемо додати й професійні цінності фахівця.

Що таке цінність? Відомо, що цінність є складною міждисциплінарною категорією, яка не має єдиного трактування. Однак дослідники погоджуються з тим, що цінності є тим, чому людина надає особливого значення і що забезпечує свідомий вибір цілей і засобів їх досягнення [2].

Що таке професійні цінності? В дослідженнях з психології та педагогіки існують чимало поглядів науковців на сутність професійних цінностей. Нам імпонує сучасний узагальнюючий підхід до трактування професійних цінностей, який розглядає зазначений феномен як «найбільш значущі для особистості явища, які визначають смисл, регламентують та спрямовують професійну діяльність, а також стають основою для вибору та оволодіння професією, професійного зростання й отримання в результаті професійної діяльності соціально значущих результатів» [2].

Групи професійних цінностей. В контексті дослідження проблеми формування професійної свідомості студентів, С. Левшин виявив декілька груп цінностей, пов'язаних з професійною діяльністю та значущих для здобувачів вищої освіти (далі ЗВО) з погляду майбутньої реалізації у професії, а саме: цінності, пов'язані із самоствердженням у суспільстві, найближчому соціальному середовищі; цінності, пов'язані із задоволенням потреби у спілкуванні; цінності, пов'язані із самовдосконаленням; цінності, пов'язані із самовираженням; цінності, пов'язані з утилітарно-прагматичними запитами особистості [1].

Серед навчальних дисциплін у закладах вищої освіти потужний потенціал у формуванні професійних цінностей має іноземна мова за професійним спрямуванням. Проаналізувавши програми з навчальної дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням», впевнені, що під час вивчення кожної теми ми можемо приділяти увагу паралельному розвитку професійних цінностей у ЗВО. На нашу думку, на заняттях з іноземної мови за професійним спрямуванням доцільно впроваджувати *інтерактивні методи навчання* (групова/парна робота, ділові ігри, case-метод, метод мозкового штурму, міні-проекти, презентації тощо).

Наведемо приклади декількох методів.

Проект «Моя майбутня професія» (My future profession). Мета: формування навичок спілкування іноземною у професійній діяльності.

Вправа «Співбесіда при прийманні на роботу» (Job Interview). Мета: формування навичок вести розмову іноземною мовою в діловій сфері професійної діяльності; активізування професійної зацікавленості.

Презентація «Моя власна справа» (My business). Мета: формування навичок монологічного підготовленого говоріння іноземною мовою у професійній діяльності.

Велику роль в організації самостійної роботи ЗВО мають саме ті інформаційні технології, які відкривають доступ до нетрадиційних джерел інформації, дають можливості для набуття та закріплення навичок, дозволяють реалізувати нові методи навчання.

В процесі формування професійних цінностей у ЗВО важлива увага приділяється умінням і навичкам оволодінню спілкування іноземною мовою за професійним спілкуванням через *Інтернет*. Розглянемо сайти з вивчення

іноземної мови, які націлені на вдосконалення навичок говоріння. До цієї групи можна віднести:

1. Сайт Dvolver (<http://www.dvolver.com>) допомагає ЗВО створювати власні діалоги на різноманітні теми. Цей сайт пропонує обрати місце програвання діалогу, героїв діалогу тощо. Потім кожний заповнює спеціальне поле репліками свого героя. Коли всі репліки записані, сервіс пропонує переглянути щойно створений діалог. Таким чином Dvolver додає гнучкості та урізноманітнює процес створення діалогів.

2. Сервіс Showbeyond призначений для створення власних мультимедійних розповідей та запису звукового супроводу до слайдів. ЗВО вільні вибрати зображення для відеоряду за власним бажанням, записати до нього музичний супровід, робити власні голосові коментарі та підписи до слайдів. У процесі підготовки запису вони мають можливість записати аудіо стільки разів, скільки необхідно для того, щоб кінцевий результат їх задовольнив.

Таким чином, впровадження інтерактивних методів навчання під час проведення занять з іноземної мови за професійним спрямуванням і використання Інтернет-ресурсів в організації самостійної роботи ЗВО мають потужний потенціал для формування фаховий цінностей (етичні цінності, освіченість, ефективність спілкування, емпатія, моральні цінності, самоконтроль, професійна активність, саморозвиток) у майбутніх професіоналів.

Список використаних джерел

1. Левшин С. В. Формирование профессионального самосознания студентов как фактор успешной адаптации в профессии : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08 / Сергей Валентинович Левшин. – Омск, 2011. – 215 с.

2. Потуй Ю. П. Професійні цінності: сутність і роль у формуванні особистості сучасного фахівця / Ю. П. Потуй // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній : зб. наук пр. – Запоріжжя : КПУ, 2013. – Випук33 (86).– С. 331-337.

БІОЕТИКА В НАУКОВИХ КОНТЕКСТАХ СУЧАСНОСТІ

Чижанська Н. В., к.біол.н., доцент

Реформування української освітньої системи призвело до появи актуальної проблеми створення вітчизняної системи оцінювання та забезпечення якості вищої освіти. По-перше, це обумовлено євроінтеграційним розвитком держави, що зумовлює врахування закордонного досвіду в забезпеченні конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці, по-друге, розвиток системи вищої освіти та підвищення якості вищої освіти є стратегічним національним пріоритетом кожної держави, оскільки це безпосередньо пов'язано з розвитком економіки та суспільства.

Європейська вища освіта крокує шляхом кардинальних змін. Уніфікуються національні системи підготовки фахівців, створюється загальноєвропейський науковий та освітній простір, здійснюються доволі радикальні інституційні перетворення. Першим обов'язковим для виконання міжнародно-правовим актом в сфері біоетики можна вважати загальноєвропейську Конвенцію про захист прав та гідності людини у зв'язку із застосуванням досягнень біології та медицини: Конвенція про права людини і біомедицину (Рада Європи, 1997 р.), що набула чинності 1999 р. та додаткові Протоколи до неї.

За даними авторів [1;2;5] біоетика глибше та суттєвіше торкається проблем життя будь-якого Живого, оскільки:

- 1) розробляє моральні норми і принципи, які регламентують практичні дії людей у дослідженні природи і людини;
- 2) формує моральні критерії соціальної діяльності в перетворенні навколишнього середовища;
- 3) оцінює роль і місце людини в межах біологічної реальності;
- 4) обґрунтовує теоретичні основи концепції коеволюції суспільства та природи, статусу категорій життя та смерті.

Біоетика – це міждисциплінарна галузь знання та людської практики, мета якої – збереження та розвиток життя за допомогою етичних механізмів і принципів. Автор наголошує, що в умовах експансії новітніх технологій, що радикально змінюють не лише довкілля, а власне і природу людини, протиставляють цінності наукової новизни й ефективності фундаментальним правам живих істот, біоетика захищає права всього живого на самозбереження та розвиток, обґрунтовуючи їх етичними імперативами благоговіння перед життям і моральною відповідальністю людства за все живе [3;4].

Використання тварин під час біомедичних досліджень, тестування нових лікарських та косметичних препаратів, а також в процесі вивчення біології і медицини в університетах порівняння піддослідних тварин з «одноразовим лабораторним обладнанням», все це є однією з біоетичних проблем сучасності [4].

Основними елементами управління біобезпекою у сільському

господарстві є:

- ізоляція;
- контроль доступу та переміщень;
- санітарія та гігієна.

Ізоляція виробничих підприємств включає їх розташування на віддалених ділянках.

Контроль доступу та переміщень – переміщення на підприємствах транспортних засобів, птиці / тварин, працівників, обладнання, тощо організовано таким чином, щоб мінімізувати шляхи перехресного забруднення.

Третій елемент управління в рамках забезпечення біобезпеки на підприємствах – це санітарія та гігієна. Даний етап включає:

- дезінфекцію приміщень, обладнання, території;
- контроль шкідників;
- управління відходами; дотримання правил гігієни персоналом, підрядними організаціями та відвідувачами.

На всіх підприємствах повинна діяти програма по контролю шкідників із обов'язковим спостереженням за їх активністю. Утилізація відходів повинна відбуватися за всіма вимогами законодавства. Окрім того, підприємства постійно удосконалюють виробничі процеси, зменшуючи утворення відходів.

Висновки:

1. Потрібно постійно стежити за інноваціями в області біобезпеки з метою реалізації найновіших та найбільш ефективних заходів удосконалення технологічних процесів галузі тваринництва.

2. Заходи з біобезпеки повинні переглядатися і оновлюватися головним ветлікарем.

Список використаних джерел

1. Кундієв Ю. Кисельов М. Біоетика: витоки, стан, перспективи. Вісник НАН України. 1999. № 8. С. 6-8.

2. Кулініченко В. Філософсько-світоглядні засади біоетики. Практична філософія. 2001. № 3. С. 37-43.

3. Пустовіт С. Філософсько-методологічний аналіз передумов, засад та принципів біоетики: автореф. дис. ...доктора філос. наук: 09.00.09. Київ 2009. 36с.

4. Терешкевич Г. Біоетика в системі охорони здоров'я і медичної освіти: навч. посібник. Львів: Світ, 2008. 344 с.

5. Чешко В. Генетика, біоетика, політика: коеволюція культурно-психологічних парадигм сучасної цивілізації. Практична філософія. 2001. № 3. С. 44.

ВИРІШЕННЯ НАЗРІВАЮЧИХ ПРОБЛЕМ ПО ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ ТВАРИН КОРМОВИМИ ЗАСОБАМИ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ ЗАГОТІВЛЯ ТА КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ КОРМІВ

Рак Т. М., к.с.-г.н.; Ульянов С. О., к.с.-г.н., доцент

Вирішення проблем вивчення дисципліни вимагаються по статті 16 Закону України «Про вищу освіту». Відповідність до його вимог при підготовці фахівців напряму ТВППТ забезпечується наявністю навчальних ресурсів.

Парадигма отримання знань здобувачами вищої освіти направлена усвідомлене засвоєння інноваційних технологій кормо виробництва під час вивчення дисципліни. Розширення навчальної бази спрямовано на отримання знань по використанню сучасних прийомів заготівлі, зберігання і контролю якості кормів. Важливе завдання вивчення основних положень стандартизації кормових засобів та відпрацювання класичних і особливо сучасних технологій виробничої діяльності. На кафедрі годівлі та зоогієни сільськогосподарських тварин створено і використовуються заходи, що спрямовані на проведення контролю знань у здобувачів вищої освіти. Наявне тестування по кожній темі. Розроблені завдання самостійного вивчення зі спрямуванням на використання сучасних допоміжних матеріалів. При виявленні обмеженого рівня знань акцентується увага на сучасних технологічних прийомах, що направлені на задоволення потреб тваринництва. В процесі вивчення дисципліни формується якість освітньої діяльності. Кафедра має необхідні ресурси для забезпечення процесу навчання, зокрема й для самостійної роботи здобувачів освіти.

Засоби навчання та обладнання для оцінки якості кормових засобів сприяють отриманню необхідних рівнів знань. З методик та прийомів оцінки якості кормових інгредієнтів з використанням сучасних приладів. Отримані навички роботи в лабораторії формують знання по оптимальності інноваційного розвитку галузі кормо виробництва. Створення умов для набуття додаткових знань, умінь, навичок сучасних технологій вирощування кормів, їх заготівлі, зберігання та використання сприяють інтенсифікації галузі виробництва продукції тваринництва. Застосування новітніх технологій підготовки кормів підвищує біологічну повноцінність азоту корму, сприяє його відкладанню в організмі тварин і птиці різних напрямів продуктивності. До сучасних, прогресивних методів заготівлі кормів належать, приготування білково-вітамінних концентратів. Заготівля листової маси трав, яка містить білки вищої фізіологічної цінності. Приготування кормів штучного сушіння. Вказані методи впливають на поліпшення процесів виготовлення, зберігання і їх підвищення засвоювання кормових інгредієнтів. Приготування сухих концентратів з бобових трав направлено на отримання ефективної заміни в комбікормах деякої частини дефіцитних білків тваринного походження, що необхідно засвоїти майбутнім керівникам виробництва.

Залучення здобувачів до заготівлі, зелених і соковитих кормів та сіна. Засвоєння методів їх зберігання, підготовки до згодовування і способів використання формують у них достатній рівень знань зі вказаних способів. Окрім того проведення навчальної практик, безпосередньо при контакті з тваринами і птицею при годівлі та догляду сприяє кращому засвоєнню теоретичного матеріалу.

Зміни клімату і погодних умов, що спостерігаються останнім часом суттєво впливають на вирощування кормових рослин. Виникає необхідність прогнозування, проектування й здійснення інноваційної навчальної діяльності спрямованої на засвоєння знань по вирощуванню скоростиглих видів і сортів кормових рослин. Змінюються терміни висівання окремих культур, з'являються сорти і гібриди озимих, що традиційно були ярими. Це для використання

осінньої і ранньовесняної вологи при вегетації. Наявні сприятливі умови для розвитку здібностей та творчого потенціалу при вивченні дисципліни. Збудження людської думки про використання сучасних технологій сприяють покращенню умов забезпечення продуктивного поголів'я та молодняку тварин і птахів біологічно повноцінними кормовими засобами. Засвоєння здобувачами вищої освіти знань зі способів і сучасних прийомів консервування вегетативної частини рослин, максимальне збереження їх енергетичних, пластичних, мінеральних і біологічно активних складових, що сприяють покращенню їх якості та підвищенню показників їх продуктивної дії. Використання сучасних засобів консервування рослин з використанням органічних кислот, що нешкідливі для організму тварин. Їх можна застосовувати для консервування кукурудзи, при силосуванні, виготовленні сінажу зі свіжої трави люцерни, злакових рослин і бобово-злакових сумішей. При консервації рослин сучасними засобами поліпшується перетравлюваність вуглеводної частини кормів, сповільнюється утворення кислот, помітно зменшуються втрати сухої речовини, дезамінування амінокислот у кормі. Консерванти знижують перетравність протеїну в рубці жуйних. Після чого протеїн корму засвоюється в дистальному відділі травного каналу. Починаючи з власне шлунку і кишківнику. Зменшення амоніфікації і утворення аміаку в рубці сприяє поліпшенню засвоєння азоту тваринами.

Нагальним питанням становиться удосконалення технологій приготування сінажу з нетрадиційних видів сировини. Класично сінаж готують переважно з багато- і однорічних трав. Останнім часом стає економічно доцільним приготування його з кукурудзи, та зеленої маси сорго. Їх необхідно вирощувати в загущених звичайних рядкових посівах при достатньому агрофоні. Такий спосіб посіву забезпечує короткий вегетаційний період. Формується необхідна урожайність зеленої маси, підвищується вихід сухої речовини і перетравного протеїну з 1 га. Вирощування м'яса яловичини і баранини відбувається при використанні грубих кормів, особливо післяжнивних решток. Сучасні способи збирання передбачають їх внесення решток у ґрунт в якості органічних субстратів для формування гумусу. Використання їх для годівлі великої рогатої худоби і овець сприятиме збільшенню об'ємів виробництва м'яса.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1556-VII.

ДУАЛЬНА ОСВІТА ЯК НОВА ФОРМА НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Будник Н. В., к.т.н., доцент;

Кайнаш А. П., к.т.н., доцент

Інновації у вищій освіті відіграють вирішальну роль у підтримці конкурентоспроможності випускників закладів вищої освіти на ринку праці України та за її межами. Враховуючи бажання європейських суспільств все

більше ставати суспільствами знань, вища освіта має бути складовою соціально-економічного і культурного розвитку. Водночас, зростання вимог до навичок та компетентностей вимагає від вищої освіти реагувати по-новому. Нові трансформації надають закладам вищої освіти можливість використовувати різноманітний індивідуальний досвід, запроваджувати фундаментальні зміни у наданні освіти; а це потребує більш студентоцентрованого підходу до навчання і викладання, включаючи гнучкі навчальні траєкторії та визнання компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами. Самі заклади вищої освіти повинні стати більш різноманітними за способами надання освіти та співпраці, включаючи зростання інтернаціоналізації та нові форми надання освітніх послуг.

Особливості сучасних критеріїв оцінювання якості освіти в тому, що вони припускають: свободу для закладів вищої освіти у формуванні учбових планів; необхідність постійного вдосконалення освітніх програм з метою підвищення їх якості; стимулювання інновацій в освітніх стандартах. Європейська система забезпечення якості освіти базується на стандартах і рекомендаціях які у свою чергу ґрунтуються на таких основних принципах: зацікавленість студентів і роботодавців, а також суспільства в цілому. У якості вищої освіти; ключовою є автономія закладів і установ, збалансоване усвідомленням того, що автономія несе із собою дуже серйозну відповідальність; система зовнішнього забезпечення якості повинна відповідати своїй меті і не ускладнювати роботу навчальних закладів більше, ніж це необхідно для виконання цією системою своїх завдань.

Таким чином, слід відзначити, що в Україні існує ряд не вирішених питань у системі забезпечення якості освіти. Необхідно вжити заходів для модернізації якості вищої освіти, адже існуючі стандарти не зовсім відповідають Європейській системі якості вищої освіти.

Однією з нових форм освіти є дуальна освіта. Основне завдання впровадження елементів дуальної форми навчання – усунути недоліки традиційних форм і методів навчання майбутніх кваліфікованих фахівців, подолати розрив між теорією і практикою, освітою й виробництвом, та підвищити якість підготовки кваліфікованих кадрів із урахуванням вимог роботодавців у рамках нових організаційно-відмінних форм навчання. Впровадження дуальної форми освіти вимагає і певних змін у графіку навчального процесу. Зміна співвідношення навчального часу: теоретичне навчання – 30%, виробниче навчання та виробнича практика – 70% навчальних годин; запровадження блочно-модульної побудови навчального процесу: опанування базового модуля на базі закладу освіти, а потім чергування: модуль теорії (1..2 тижні) на базі закладу / модуль практики (4..8 тижнів) на базі підприємств, установ, організацій; оцінювання результатів навчання – відповідно до реальних показників професійної підготовки, підтвердженої в умовах виробництва.

У країнах, де застосовується дуальна система професійного навчання, таких як Німеччина, Австрія, Швейцарія в середньому приблизно 40..50 %

молоді навчаються за дуальною системою. Кожне 5 підприємство Німеччини займається навчанням на виробництві, здобувачі вищої освіти проходять навчання на середніх і великих підприємствах [1]. Щорічно підприємства Німеччини укладають понад 0,5 млн. угод щодо професійної освіти та інвестують в цю сферу понад 30 млрд. євро. На сьогодні, тільки в Казахстані більше ста організацій технічної та професійної освіти, галузевих підприємств впроваджують елементи дуального навчання (в таких галузях, як сільське господарство, транспорт, металургія, машинобудування, нафтогазове й хімічне виробництво, харчова промисловість). Для дуального навчання країн ЄС характерно: укладання 3-стороннього договору про професійне навчання (підприємство – студент – ЗВО); 7...80% навчання проходить на виробництві – 3..4 дні на тиждень на підприємстві і 1..2 дні у навчальному закладі; основні витрати за професійне навчання несе підприємство, також воно сплачує компенсацію інструкторам, які відволікаються від основної роботи і займаються наставництвом); ЗВО на підприємстві отримує винагороду (зарплату в середньому 80% від зарплати кваліфікованого співробітника); за навчання студентів існують різні державні субсидії для підприємств. Підсумковий контроль знань здійснюється незалежними комісіями. Підтримка дуальної системи забезпечується бізнесом, соціальними партнерами, державою, освітніми закладами [2].

Аналіз закордонного досвіду демонструє значні переваги дуальної освіти, особливо для студентів технічних спеціальностей, які мають унікальну можливість поєднувати щойно отримані теоретичні знання з практичним досвідом, але при її впровадженні існує значний ряд проблем. Нажаль в нашій державі не передбачено субсидій для підприємств готових прийняти участь в організації дуальної освіти. Більшість підприємств взагалі не бажають приймати у цьому участь, змусити їх це зробити законодавчо держава не має права, так як переважна кількість підприємств мають приватну форму власності. Таким чином, усі зусилля по впровадженню дуальної освіти автоматично покладаються на заклад вищої освіти чи взагалі на здобувача вищої освіти. Та на жаль у бурхливому вирі сьогодення досить складно зацікавити виробників вкладати інвестиції у навчання. На нашу думку держава повинна розробити певний контрольований механізм запровадження цієї форми навчання хоча б для тих спеціальностей, які потребують цього першочергово.

Список використаних джерел

1. Марчук Е.В. Современные тенденции развития начального профессионального образования в Германии . Вестник ТПУ. 2007. Вып. 7 (70). С. 144-145.
2. Хундт Дитер. Образование «Made in Germany». Знак качества в конкурентной борьбе: веб-сайт: URL: <http://ebn24.com/index.php?id=28069&L=6>

ЗБАЛАНСУВАННЯ ВИКЛИКІВ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ АГРАРНОГО НАПРЯМУ

Усачова В. Є. к.с.-г.н.;

Березницький В. І., старший викладач; **Чухліб Є. В.**, к.с.-г.н.

Швидкість зростання інформаційних технологій призводить до подвоєння обсягу знань, що вимагає введення в навчальний процес передових освітніх концепцій, які дозволяють прискорити темпи оновлення знань в освітній галузі [2]. У своїй роботі «Майбутнє вищої освіти в Європі» Гарбен С. наголошує, що освітні реформи в ЄС мають економічний напрямок [10]. Одним із найсильніших джерел змін і реформ в Європі вважається бачення майбутнього розвитку вищої освіти в контексті його внеску в підвищення рівня зайнятості [11].

На розвиток системи вищої освіти в Україні впливають глобальні фактори обумовлені сучасним станом розвитку людства: глобалізацією, інформатизацією, прискоренням темпу життя, дефіцитом державних ресурсів, необхідних для підтримки й розвитку системи вищої освіти [1]. Так витрати на вищу освіту в абсолютному виразі на 10 тис. осіб населення наглядно демонструє нам місце України в цьому рейтингу, і воно є останнє – 340 тис. дол. США – у розрізі країн, при цьому передостаннє у Словаччині – 3436 і найвище у США – 15139 тис. дол. США [8]. На думку Левченко О. М., Царенко І. О. (2018) формування інноваційного типу економіки вимагає розвитку сфери вищої освіти на інноваційних засадах, що можливе виключно за умов повноцінного фінансування закладів вищої освіти, як результат, створить передумови підвищення її конкурентних позицій у міжнародному вимірі

Але навіть при такому низькому рівні фінансування заклади вищої освіти перебувають у періоді глибокої трансформації і викладачами вищої освіти ведеться потужна робота, по удосконаленню існуючих освітніх програм та розробці нових, інноваційних навчальних програм з урахуванням впливу інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) [3].

Так, у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки вказано, що одним із ключових напрямів державної освітньої політики нашої держави має стати «інформатизація освіти, удосконалення бібліотечного та інформаційно-ресурсного забезпечення освіти і науки».

Останніми роками спостерігається підвищений інтерес зі сторони бізнесових та політичних структур до вищої освіти. Тому, як наслідок активно розглядається питання використання Інтернет технологій у навчальному процесі, що забезпечить удосконалення, власне, навчально-виховного процесу. У даному документі зазначається, що пріоритетом розвитку національної освіти має стати впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) [9], завдяки яким у викладачів розширюється творчий потенціал в напрямку методичної системи навчання, а у студентів з'являється нове бачення відомих фактів і явищ, набуваються вміння навчатися самому. Тому необхідно орієнтуватись на вхідний рівень інформаційно-технологічної підготовленості студентів та звернути увагу на можливість перепідготовки викладачів [5]. Використання цих ІКТ може відбуватися під час проведення практичних чи

лабораторних занять із значною кількістю розрахунків, при цьому оптимальніше використовується навчальний час, підвищується продуктивність засвоєння знань і вмінь.

На наш погляд, студенти мають опанувати ІКТ у контексті професійної компетентності застосовуючи проблемно-діяльнісні форми навчання, коли викладач вибудовує подачу навчального матеріалу із заданими умовами і невідомими даними, пошук яких потребує від студентів активної розумової діяльності: аналізу факторів, з'ясування причин походження об'єктів. Доречним при цьому стають активні, інтерактивні та дослідницькі методи навчання. Для ефективної інтеграції ІКТ в освітній процес дуже важливим є професійна компетентність, теоретична та практична готовність викладача, яка включає в себе не лише вміння користуватись комп'ютером, але й створювати електронні підручники. На думку Н. А. Гунько (2014) викладач повинен отримувати належне інформаційне забезпечення, що буде запорукою його правильної науково-методичної діяльності. Одночасно, комп'ютер підвищує мотивацію до навчання сучасної молоді, розширює кількість джерел для отримання інформації, її переробки, поширення [4]. Досвід застосування ІКТ при підготовці студентів має певні недоліки пов'язані із відсутністю наступності в їх застосуванні. Тому необхідно об'єднати в єдине ціле доступні комп'ютерні системи, котрі мають відповідати спільним цілям і завданням освітнього процесу – підвищенню його якості й ефективності. При цьому електронні освітні ресурси мають охоплювати всі основні теми дисциплін, що вивчаються, і розроблятися на основі єдиного науково-методичного підходу. Прикладом комп'ютеризації навчального процесу може стати виникнення таких нових форм, як «метод проектів», що ґрунтується на між предметних зв'язках, заохочує студентів працювати в колективі [6].

Таким чином, ефективна організація навчального процесу відбудеться, якщо рівень інформаційної компетентності всіх учасників навчального процесу відповідає сучасним вимогам. Для ефективного використання ІКТ у навчально-виховному процесі необхідно удосконалити систему підвищення кваліфікації викладачів, що не володіють у необхідній мірі навичками роботи у сучасному інформаційно-освітньому середовищі. На думку авторів метою підвищення кваліфікації має стати підготовка викладачів і студентів до розробки і використання педагогічних програмних засобів. Центральне місце у запропонованій моделі займає студент, іншими основних елементами є навчальні матеріали, методи і форми навчання, система управління, контроль результатів навчання, викладача [7].

Список використаних джерел

1. Андрущенко В.П. Педагогічна освіта України: Болонські виклики і напрями модернізації. Практична філософія. 2004. №1(11). С. 124-128.
2. Бідюк Н.М. Підготовка майбутніх інженерів в університетах Великої Британії: монографія; за ред. Н.Г. Ничкало. Хмельницький: ХДУ, 2004. 306 с., С.128
3. Білецька В.В., Полянничко О.М., Комоцька О.С. Тенденції розвитку вищої освіти в країнах європейського союзу. «Молодий вчений» № 4.3 (56.3),

квітень, 2018 р. С. 10-14

4. Гулько Н. А. Компоненти педагогічної майстерності майбутніх викладачів. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Педагогіка. Психологія. Філософія» / Київ: Видавничий центр, 2014. Вип. 199. Ч. 2. 348 с.

5. Єрмаченко В.Є., Дериховська В.І. Особливості трансформації світової системи вищої освіти у XXI столітті. Економіка і суспільство. Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика. Вип. №10 2017, С.518-522

6. Кириленко Н.М. Застосування комп'ютерних технологій у процесі розвитку особистості майбутніх педагогів. // Матеріали Міжнародної конференції «Актуальні проблеми формування успішної особистості в сучасному освітньому просторі» / Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу / Вінниця, 2017. Вип. 4(24). 200 с.; С. 129-132.

7. Коношевський Л.Л., Коношевський О.Л. Інформаційне освітнє середовище педагогічного ВНЗ у контексті інформаційно-комунікаційних технологій. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. 2013. Вип. 35. С. 307-314.

8. Левченко, О. М., Царенко І. О. Інноваційні трансформації вищої освіти в контексті формування сучасних територіальних екосистем. // Сучасні проблеми економіки : матеріали VIII Міжнар. наук-практ. конф., 16 жовт. 2018 р. Київ, 2018. С. 86-89

9. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10>

10. Garben S. The Future of Higher Education in Europe: The Case for a Stronger Base in EU Law [Електронний ресурс]. LEQS Paper. 2012. № 50. 50 р. Режим доступу: <http://www.lse.ac.uk/europeanInstitute/pdfs/LEQSPaper50.>, с. 24

11. G. Haug and Ch. Tauch. Trends in Learning Structures in Higher Education (II) Follow-up Report prepared for the Salamanca and Prague Conferences of March/May 2001, Helsinki: National Board of Education, 2001. P. 17-19.

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МОДЕЛЮВАННЯ СЕЛЕКЦІЙНИХ І ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ТВАРИННИЦТВІ»

Желізняк І. М., старший викладач;

Карунна Т. І., к.с-г.н.;

Шаферівський Б. С., к.с-г.н.

Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, висувають нові вимоги до підготовки фахівців. Входження освіти України в Болонський процес привело до зміни цілей, задач та умов здійснення навчання у закладах вищої освіти (ЗВО). Відповідно до цього розробляються, вдосконалюються та впроваджуються нові педагогічні технології навчання [1].